

N ng bu i tr a th t gay g t. Con đ ng đ t đ l i l m b n b i xuyên qua khu r ng r m đ n Tr i c i t o ch còn h n ba cây s theo c tính c a Thoa. T sáng đ n gi ba m con đã l i b h n năm cây s đ ng r ng m t l ng i, m hôi t đ m v i s c g ng ph n đầu vào Tr i đ thăm nuôi ch ng.

L n thăm nuôi ch ng đ u tiên cách đây h n năm cũng đã m t l n m t l ng i v t qua đ n đ ng này khi mà Đ nh cũng nh các quân công cán chính c a ch đ Vi t Nam C ng Hòa sau ngày 30/4/1975 l n l t ra trình di n và đ c công an Ph ng đ ng viên c g ng đi d l p h c t p kho ng m i l m ngày r i v lao đ ng làm ăn đ hi u rõ chính sách khoan h ng c a Đ ng và Nhà n c. Nghe h b o ch m i m i l m ngày Thoa có ý m ng trong b ng. Nh ng Đ nh b o là em đ ng nghe nh ng gì C ng s n nói mà hãy nhìn k nh ng gì C ng s n làm. T i Vi t c ng x o trá, điều ngoa, tráo tr không bi t th nào mà l ng đ c. Anh không tin nh th . Vi t c ng c ng chi m đ c mi n Nam thì chúng ta đã m t t t c r i. Anh hi u cho thân ph n mình. B y gi ch a th làm gì đ c. Hãy c nh n nh c ch u đ ng r i tìm c h i. Anh đi ch a h n là ch m đ t. Minh thua m t tr n, ch cu c chi n này ch a thua đầu em.

Bu i t i cu i cùng hôm đó tr c ngày khăn gói đ n Ph ng trình di n, Đ nh gom góp vài v t đ ng c n thi t cá nhân, ít b qu n áo cũ mừng m n cho vào ba lô. Còn l i đ ng h đeo tay, chi c nh n c i ngày cũ và ti n b c giao cho Thoa c t gi . Ch n đ u gi y t h s cá nhân trong đ i quân ngũ m t n i an toàn, không mu n đ r i vào tay đ ch dành khi sau này có th còn s đ ng.

Đêm y, Đ nh không t l s lo âu s hãi. Đ nh r t bình tĩnh tr c m i bi n chuy n đã và đang x y ra. Chàng ân c n d n dò v :

- Anh đi, nhà không còn nhi u ti n b c đ cho m con em. Ch có ít vàng em c t gi phòng thân. N u sau m i l m ngày anh ch a đ c v em nên bán ngôi nhà này v d i quê tá túc v i Ngo i. Em s ng m t mình trong ngôi nhà r ng thênh thang đ y p k ni m c a chúng ta gi a cái xã h i thay đ i hôm nay em s cô đ n bu n chán. Nh l i anh đ n Thoa nhé. Anh không ch c là anh đ c v s m. Anh bi t cho thân ph n mình mà không th làm gì khác h n.

Thoa n c n ngh n ngào :

- Anh đ ng nói n a. Em s l m. Anh Đ nh i ! Em s l m ! Anh đi, r i nhà c a s tiêu đi u v ng v . M con em s ph i ch u c nh s ng c c c b v . Dù gì, em không bán nhà, em quy t tâm gìn gi nó, ch anh v . Cho dù năm, m i, ho c hai m i năm, anh Đ nh i, em có đ can đ m ch u đ ng và ch đ i anh...!!

Gi a đêm t i c a tháng ngày ch t ng t ni m đau t i nh c m t n c, Đ nh n m ch t đôi bàn tay c a Thoa áp vào ng c mình :

- Anh yêu em mãi su t tr n đ i. Tình yêu m n n ng đ m m đ u p tay g i qu n quit bên nhau trong bao nhiêu năm anh đã hi u rõ đ c tính đ m đang tháo vát c a em. Em c g ng thay anh lo cho ba đ a con c a chúng ta. Em c n gi gìn s c kh e. Dù cho có lâm vào hoàn c nh bi đất nào chẳng n a trong cu c s ng em ph i gi th y chung v i nhau. Thoa nhé !

Đêm y, Thoa đã khóc s t m t t ng gi trong vòng tay thân th ng c a ch ng, vòng tay gói tr n ni m h nh phúc c m c a ng i con gái t lúc b c vào đ i.

R i m t tu n, m i l m ngày, m t tháng, r i hai tháng Đ nh v n ch a th y v . Thoa b n ch n lo s . N i lo s m i th c b a v y tâm trí Thoa. Bé H nh, bé Mai, cu Toàn c đeo theo h i ba đi đâu sao không th y v . Nh t là cu Toàn v a lên ba, đi l m đ m, nh cha, bi ng ăn, bi ng ng khóc su t ngày. R i nó b lên c n s t, làm kinh, gi t tay chân, Thoa ph i th c tr ng m y đêm chăm lo cho con, ng i ph ph c kh kh o ! Đ nh v a đi là Thoa nghĩ ngay đ n sinh k .

Phái làm gì để nuôi con, nuôi cháng đây ? Tháng tráng cá Đánh và Thoa còn lãnh láng. Bây giờ ká tá tháng này và trá đi vánh biát để ngá láng, nguán nái tác duy nhát để má báo hánh phúc gia đình. Giờ phái làm gì ? Suy nghĩ, tìm kiám, Thoa để cá mát ngá i bán rá nhau hán háp mua bán xăng dầu. Xăng dầu mua cáa bán bá để i ăn cáp bán lái. Thoa và Háng chung ván mua góp để trá để bán lái cho các đáu náu tá chác để a ngá i vát bián. Mái chuyán chá háng trăm phuy lán váa để váa xăng trên nháng chuyán xe ba-lua ra để nán mián Trung, hác xuáng Vũng Tàu, vùng lác tánh để giao. Hàng đi ban đêm vào giờ khuya qua mát các Trám kiám soát, các nút chán khám xét láu để ngá trên lá. Cá các lám lúc phái ngá ráng ngá bái, đói khát để cá để ngá trong mái chuyán hàng phái mát máy ngày đêm, có khi cá tuán lá. Thát các ká gian nan để i sác và vô cùng cam go nguy hiám, tràn trá lo âu sá hãi. Nháng lán đi, Thoa phái gái con á nhà mát ngá i quen và trá tián công cho há. Nháng ngày áy chúng nó báa đói, báa no. Đã váng cha, giờ thánh thoáng lái váng má táo cho chúng mát án táng cô để ná bá vá trong láa tuái măng non.

Nháng đêm nghĩ không chuyán hàng, á nhà, táng đêm trong ngôi nhà váng lánh để y áp ká niám yêu tháng, Thoa nhìn các con say sáa giờ cáng hán nhiên. Thoa đã khóc, và khóc mùi mán trong nái nhá cháng xa váng, nái xót xa hám háu cho thân phán cuác để i mình, cho hánh phúc gia đình đang đi để ná để náng lại mù mát đen tái.

Nháng chuyán hàng để để cá trát lát. Mát ván hai, ba lái. Thoa máng rá háng say trong công việc làm ăn và để tính đi thêm đôi chuyán náa rái nghá, không thá kéo dài mãi vì các ká nguy hiám và các quá mác. Nháng hai chuyán sau cùng bá đi để má chá, bán quán lý thá tráng theo dõi bát và tách thu toàn bá sá hàng đang sáp chuyán lên xe. Thoa và Háng phái tháo cháy bán sáng bán chát để thoát thân không dám ra mát nhán chá hàng vì sá phái bá tù và phát vá gáp đôi.

Thá là tián bác đi để t. Máy cây vàng mà hai vá cháng dành để má để cá trong bao nhiêu năm giờ tan theo mây khói. Lán để u tiên trong để i Thoa đánh mát mát sá lán cáa cái do má hồi ná cá mát táo ra, Thoa cám tháy thát chán cháng, nám trên giờ áng vát vá máy ngày lián biáng ăn biáng nói để ná ngá i.

Giá lái phái làm gì để lo cho cháng cho con ? Đánh đã đi hán sáu tháng rái ván cháa tháy vá. Có lá bán Viát cáng sá giam giờ anh nhiáu năm, hác mút mùa, hác có thá không có ngày vánh lái nhân gian để ná đái. Náu quá sá thát phá pháng nhá thá thì em đâu còn can để má để sáng !! anh Đánh ái ! Còn con cái cáa chúng ta !? Viát cáng gian manh, báp bám, má dân. Bây giờ Thoa mái nhìn tháy rõ bán chát láu manh cáa chúng. Để để mái ngá i đi hác táp chá mái ngày rái vá, váy mà đâu tháy có ai vá ..! Láo thát !! Xã Hái Chá Ngháa đúng là Xáo Hát Chá Nói !!!

Đá sao cũng phái mát lán đi thăm cháng và cho các con để cá gáp mát cha. Tián bác mát sách. Giờ chá còn lái duy nhát đôi xuyán mát láng. Đi thăm nuôi ra tán mián Trung mua mát ít thác phẩm và vát để ngá cán thiát cho cháng có tián tán dá xán lám cũng mát 5 chá vàng. Nháng ngá i đi thăm nuôi váa rái báo thá. Cho dù thá nào cũng phái đi. Nái nhá niám tháng xao xuyán tâm cáng táng giờ táng phút trôi qua. Háy rá chá Thuán cùng đi vì cháng chá áy á cùng Trái vái Đánh và chá đã mát lán đi thăm nên đã biát để áng xá.

Nháng lán thăm nuôi năm ngoái đó Thoa đã không gáp để cá Đánh. Thoa còn nhá rát rõ nét mát sát đá vánh vào lánh láng để ná để tàn nhán cáa tên công an áo vàng phá trách thăm nuôi nói vái Thoa nhá mái dao nhán đâm tháu vào ruát gan : "Vì lý do để cá biát anh Đánh cháa thá để cá phép gáp ngá i nhà. Để vát thăm nuôi cáa anh áy tôi nhán chuyán. Chá vá lo lao để ngá cho thát tát để anh áy sám để cá vá. Nghe rõ." Để tá lái, tên công an ra lánh cho hai trái viên nhán để thăm nuôi rái hán đi tháng mát mách. Mát trong hai trái viên nói nhá cho Thoa váa để nghe, anh Đánh bá chúng tra tán đã man, hành há bá đói, cám chán và biát giam . Chá an tâm, có

chúng tôi, bä nào chúng tôi cũng phäi đäm bäc väi nhau. Väa nghe nói, tay chân Thoa run lên, cänh vät nhä quay cuäng, Thoa thät lên trong tiäng näc nghän ngào..! Ba đäa con thäy mä khóc chúng cũng khóc theo, miäng kêu äi äi..! ba äi..! ba äi..!thät thäm thäng räi..! Thoa ngäi bät xuäng đät ôm cu Toàn vào lòng väa vä väa khóc räm rät. Mäy tên công an áo vàng giä trät tä bäi thăm nuôi thäy väy hết äm lên :ÜThăm nuôi räi đi vä đi. Muän khóc ông cho vô nhà giam mà khóc. Liäu hän ...Län thăm nuôi äy säc khoä suy giäm, tinh thän căng thäng ngät ngät Thoa ngäa bänh cä tuän lä. Cu Toàn bä nhiäm thäng hàn phäi đi khám täi bänh viän mäy län tiêu tän hät mät mä tiän.

Nghä giáo cäa chä đä cũ không đäc chính quyän mäi läu đäng trong đó có Thoa. Đa sä đäu cho nghä viäc và thay thä nhäng ngä äi tä Bäc vào và thành phän "cách mäng 75" . Đã không đäc läu đäng Viät cäng läi ra thông cáo rän đäng läp giáo chäc phäi lo lao đäng tät, lao đäng là vinh quang. Phäi phát hiän và khai báo các "tä chäc ngäy quân, ngäy quyän" phän đäng. Hän chä viäc đi xa, näu ai cän phäi khai báo väi chính quyän đäa phäng. Mät sä giáo chäc bä đäy äi trong các träi tù, tuy nhiên vän có mät sä träc tä giác đäi mä chä đäc đäc läu đäng. Thät bä äi, nhäp nhäa quá !! Thoa lo sä cho bän thân mình säng trong cänh đäu säi läa bäng ngät ngät. Thoa än sä nhät là bän mang băng đä mänh danh "cách mäng 75" . Bän này thäng xuyên dòm ngó gia cänh cäa Thoa và nhäng gia đình chúng gäi là "ngäy quân ngäy quyän". Chúng là nhäng hung thän vô cùng đäc ác chuyên quäy nhiäu đäi säng ngä äi dân trong giao thäi tranh täi tranh sáng. Ai cũng kiêng nä né tránh sä häi chúng, và còn näm näp run sä bän Viät cäng näm vùng đä xuät đäu lä diän đäng näm trong tay quyän läc sinh sát theo ý thích väa đä trä thù väa thäa män cá nhân .Đêm đêm näu có tiäng gõ cäa hoäc có tiäng chân ngä äi, tiäng rä rä to nhä bên ngoài nhà thì gia cänh äy thä nào cũng có đäi häa. Không bät bä thä tiêu, thì häm hiäp, cäp cäa giät ngä äi, hoäc hä đäa, trä giäp, täng tiän. Viät cäng chính hiäu cá mäp không än mà ngä äi dân quá än länh lä đäu heo mät ngäa "cách mäng 75" và bän "näm vùng" đäng chui đäu träi đäy khäp đó đây.

Täng đêm trong ngôi nhà thänh thäng väng länh, bän mä con Thoa cänh giác cäa đäng then gài, co rút vào mät gian phòng nhä väi tä thä sän sàng chäu đäng mäi hiäm nguy đäa đän trong tinh thän hät säc căng thäng. Mät hiäm häa bät hänh triän miän väy häm kiäp säng con ngä äi trong đäa ngäc trän gian.

Lo sä nhäng tai ách bäi đät näc väa thay ngä äi đäi chä, nhäng đäi rách thì đäu gäi phäi bỏ. Thäi gian vät vä tiän bäc mät träng, Thoa đã suy tính chä còn cách ngä äi bán thuäc lá lä trên lä đäng. Nghä là làm. Làm bät cä chuyän gì đä có đäng tiän nuôi con, nuôi chäng trong tù. Bäy giä không phäi thäi gian ngä än đo suy tính vä thä diän, sä thäp hän. Thân phän nhà giáo còn vinh đä gì đâu, giä đän nhä mäm chó. Bän giä sáng thäc đäy, đäp xe đäp đän lò bánh mì läy bánh đi bán đäo khäp mäi näo đäng trong khu phä cho đän khi mät träi lên cao thì vä nhà đän tä thuäc ra lä đäng. Bé Hänh mäi mä äi tuäi phäi nghä häc ä nhà coi em. Mäi buäi träa nó phäi ra thay mä trông coi tä thuäc đä Thoa vä lo cäm näc, giät giäu, täm räa con cái, Häng ngày tiän läi thu vô chä đä cho hai bäa ăn và bánh trái trong ngày. Näu bänh đầu hoäc may säm thì không biät tìm đâu ra. Thät säng đä chät đä. Có cäm cháo ngày hai bäa là giäi läm. Ngäng bán mät ngày là ngày mai thäm vän. Näu nhä thä này thì không biät đän khi nào có tiän đä thăm nuôi chäng.

Mäi buäi täi, Phäng täp häp dân đä häc täp chä träng chính sách cäa "chính quyän cách mäng" cũng nhä thông báo các viäc cän thiät do trên đäa xuäng nhä là mät sä gia đình sä đäc đäa đi läp nghiäp ä vùng kinh tä mäi và danh sách đäng thiät läp, näu có ai tình nguyän thì ghi tên. Mäi gia đình mäi năm phäi đi lao đäng xã häi chä nghĩa 30 ngày, đi làm thäy läi 15 ngày. Ai không đi phäi đäng tiän trä công. Nhäng gia đình có ngä äi thân đi häc täp cäi täo phäi lo lao đäng cho thät tät, chäp hành nghiêm chänh "chính sách cách mäng" thì sä đäc säm khoan

háng trá vá i gia đßnh. "Cách máng" đßng truy xßt mát sß nháa cßa đß tßch thu. Nháa cßa ngáy
qußn tß cßp tßa, cßa ngáy quyßn tß cßp trßng ty hoßc cßa thßnh phßnh ßnh ßnh cßnh mßu. Nháng
ai bß tßch thu nháa phßi đß vßng kinh tß mßi. Ngßi nháa Thßa lßi nßm trong đßnh bß tßch thu.
Khßng bißt hß thi hßnh lußt lß nßo nhß vßy ? Thßt tßn nhßn ! Ngßi i sßng cß nhßa, ngßi i chßt cß
mß. Cßc khu nghißa trang hß sß i bßng đß xßy đßng nhßa cßa hoßc lßp khu kinh tß. Ai cß tßi bßn
thßn ngßi i y chßu, hßa cß chi phßi chißm nhßa, i mß mß cßa ngßi i ta.

Ngßi nháa Thßa do hai vß chßng cßng tßo đßng vßi nßm nay, rßng rßi, khßng trang, đßy đß
tßnh nghi . Bßy giß nhßa cß bán cßng khßng ai dßm mua. Khßng phßi rißng Thßa mß cßn rßt
nhßi u ngßi i run sß chß trßng ßn cßp nßy. Suy tßnh đßnh đß mßi vßn chßa tßm ra lßi thoßt. Thßi
thß mát lißu ba bßy cßng lißu, vßi cß gß đßnh sß đßnh, cß lo rßi chßng giß quyßt đßc đßu gß.

Sau hßn nßa thßng ngßi bán thußc lß trßn lß đßng, Thßa đßc bißt chú ý đßnh mát khßch
hßng. Gß là mát đßnh ßng trung nißn, thßng mßc thßng phßc vß thßng đß trßn chißc xe jeep
nhßa binh cßa chß đß cũ bß lßi. Ngßy hai bßn sßng chißu gß thßng ghß lßi mua thußc hßt vß
thßm hßi đßm ba cßu chuyßn thßng tình vß vßn.

Rßi mát hßm, Thßa nhß rßng ßy, Thßa vßa đßnh tß thußc xong thß đßt nhißn chißc xe jeep cßa
gß cßp sßt tß thußc. Gß nhßn Thßa mßm cßi thßn mát, nßi gißng Nam lß lß mißn Bßc :

- Thßa cho ßng gßi ba sß.
Nghe ngßi i khßch lß gßi đßng tßn mßnh, Thßa rßt đßi ngßc nhißn, nhßn gß chßm chßm :

- Xin lßi, tßi sao ßng bißt tßn tßi, vß tßi vß ßng chßa hß quen bißt?
Gß cßi hßi hßi :

- Khßng nhßng ßng bißt tßn cßa Thßa mß cßn bißt cß gia cßnh cßa Thßa.
Gß bßt lßa chßm đßu thußc rßi tßp :

- ßng bißt chßng cßa Thßa là thißu tß Đßnh, sß quan qußn bßo ngáy vß làm vßi cß cho CIA đßng
khßng Thßa ?
Nghe gß nßi, Thßa chßt đß, hßi lo sß vß cßm thßy cß chßt gß e dß:

- Đß...đß...thßa ßng...Chßng tßi đßng đß hßc tßp cßi tßo, Phßng bßo chßng mßi i ngßy thß vß, ßng
nhßng mßi đßnh nay đß gßn nßm chßa thßy vß. Tßi nghißp cho gia đßnh chßng tßi ßng ! Mßy
đßa con đßi bß vß nheo nhßc ..!

Gßng mát gß đßnh lßi. Gß trß dßi mßi khßnh khßnh :
- Hßm ! Vß sao đßc mß vß. Loßi ßnh ßnh cßnh mßu vßi nhßn đßn phßi hßc tßp cßi tßo mßt mßa
mß rßt cß thß sß khßng cßng ßng vß...đß...ngßi đßp.
Nghe gß nßi, Thßa chßt đßng ngßi i, tay chßn run lßn, mußn ngßp thß trßng lúc gß khßch hßng
chßm chßm nhßn Thßa đßy thßa mßn thßch thß.

Thßa run rßy ngßp ngßng :
- Xin lßi...ßng là ai ? ßng đß nßi đßa cho vui đßy chß ?Chßng tßi là lßnh Vißt Nam Cßng Hßa
khßng cß làm qußn bßo hay CIA gß cß. Xin lßi...cß phßi ßng làm ..."cách máng" khßng ?

Gß vßnh vßo bß mát đßng ghßt :
- ßng là Tßo. Thßa cß gßi ßng là ßng Tßo. ßng là chßnh quyßn cách máng. ßng khßng nßi đßa
mß là nßi thßt. Nßi nhß vßy cßng nghißa là Đßnh đß đßc hßng "chßnh sßch khoßn hßng cßa cách
máng" rßi đßy. Nßu khßng thß chßng cßng ßng vß vßi vß con.

Nghe Tßo nßi, Thßa sußt bßt cßi i cho cß gßi là "chßnh sßch khoßn hßng" cßa Vißt cßng là nhß
thß sao, sao thßy nß khßng gißng ai hßt. Đßy i ngßi i ta trßng lao tù đßnh mßt mßa khßng cß
ngßy vß cßn nßi là khoßn hßng cßng i gß ..!!?

Thoa nhác lái vái ý tá mò tìm hiáu :

- Ông Táo, ông làm "cách máng" há ? Sao ông biát rá gia cánh cáa tái ?

Táo ván ván nét mát khánh khánh :

- Không làm "cách máng" chá làm cái gì đây ? Làm "cách máng" lâu rái á trong Nam , táp kát ra Bác 54 và váa mái hái kát, hián đáng quán lý khái há sáng y quân nên biát rá gia cánh và lý lách cáa táng gia đánh nhát là cáa Thoa.

Thoa bán chán :

- Gia cánh cáa tái có gì đác biát mà ông Táo chiáu cá đá váy ?

Táo ra vá bí mát :

- Đó là chuyán phái làm. Nói cho đáng hán là "mát lánh" cáa "chánh quyán cách máng" sau khi tiáp quán thành phá đác c "chá thá đác biát" cho nháng ngáoi làm "cách máng" nhá anh đây. Riêng anh thì...rát có cám tình và thích thú khi nghĩ đán Thoa và gia cánh cáa Thoa nên mái có sá quan tâm cáa anh.

Trác cá câu trá lái úp má có vá bí mát và nghe hái há m không máy lách sá, bác lá sá sám sá, Thoa muán phán áng vài câu sáa trá cho bá ghét. Nháng nghĩ lái, cháa thá đác, vì qua gá, Thoa có thá may ra biát thêm đác vá thân phán hián tái cáa cháng mình.

Thoa ám lái má đáu câu chuyán :

- Xin cám án ông Táo. Gia đánh tái đáu có gì đác biát mà ông Táo quan tâm. Hán náa, giáa tái và ông cháa đác quen biát và hiáu nhau nhiáu tái xin ông đáng bán tâm. Tái là đàn bà có cháng, cháng tái đáng đi hác táp cái táo, gia cánh đán chiác, khó khăn, náu ông tháng cho gia cánh neo đán cáa chúng tái, ông có thá có cách nào giúp cho cháng tái sám đác vá vái vá con. Chúng tái hát sác biát án và háu tá. Táo cái hánh hách :

- Vì váy, hôm nay anh đán đây cũng mác đích là váy. Hy váng Thoa háy cho anh đác tái lui tháng xuyên và Thoa cán gì anh sán sàng giúp đá.

Đát lái, Táo liác nhìn Thoa ná cái rát tình rái phóng xe đi tháng. Thoa nhìn theo chiác jeep nhà binh quen thuác mà Đánh trác đây cũng tháng sá đáng đáng mát hút á cuái đáng vái nái chái vái váa nuái tiác nháng đáu cán biát mà cháa đác tháa mán.

Ngày lái ngày, mái buái sáng cũng nhá chiáu tái Táo ván ghé vào tá thuác bên lá đáng đá mua thuác lá và trao đái đôi câu chuyán vái Thoa. Nháng gì mà Thoa cán biát vá cháng mình, Thoa tìm đá mái cách đá moi tin án táo, nháng Táo không bao giá nói thêm mát đáu gì mái lá vá Đánh và cá quanh quán trá lái tháng tháng mái khi Thoa hái vá Đánh : "Anh đã nói vái Thoa nhiáu lán, đáng bao giá nghĩ đán cái tên ngá y quân ác ôn ná máu vái nhân dân áy náa. Hán sá hác táp mút mùa và sá không bao giá có ngày vá nhá Thoa má ác và trông đái. Thoa báy giá còn quá trá, đáp, nhu mì, đáy nét duyên dáng, táng lai cuác đái còn dài háy lo bán thân và nên làm lái cuác đái..."

Há...!! đáu phái đá dàng chái bá mái thá đá đác sung sáng cho riêng bán thân. Tình nghĩa vá cháng trong bao nhiêu năm mán náng chung thá y có nhau không thá mát sá mát chiáu trá trái làm mát. Vì váy, Thoa tháng phán áng mánh mái khi nghe Táo ăn nói sá sá : " Ông Táo ái, ông đáng bao giá xúi đái tái nháng đáu không táng nhá váy. Tái yêu cáu ông chá bao giá gieo nháng suy nghĩ bát hánh cho gia đánh chúng tái. Náu không, chúng ta đáng bao giá gáp nhau và xin chá mát tái lui chá tái buồn bán háng ngày". Nháng lán nhá thá, Táo lái cái làm lành, xin lái, nói nháng lái đáu ngát, vá vá khián cho Thoa có gián cũng trá lái vui cái làm lành tá mái thián cám.

Đá váy, thái gian sau đó, mái lán ghé lái Táo tháng mang theo quà cáp, vát này món ná biáu Thoa và cho các con cáa Thoa, mác dù Thoa luôn tá chái. Tá đó, sá giao tiáp ngày thêm thân mát, tháng xuyên gán nhá thói quen, náu hôm nào có chá mát trá hoác váng mát thi gán nhá có

sä trông đäi.

Trä c hoàn cänh vui buän län län cäa cuäc säng xa väng chäng triän miän tiäp đäi n häng ngày väi bao näi nhä thäng mong đäi chäng chan hòa näc mät, tím cä tâm cäng, Thoa häng tä nhä lòng häy quyät tâm gän giä thät väng vàng trách nhiäm làm vä, làm mä trong gia đänh, đäng vä hoàn cänh nào đä mà làm vän đäc nghĩa tình chung thäy väi Đänh.

Nhäng thäc tä cuäc säng thì thät vän mäi khó khăn bäa väy. Nhäng nhu cäu täi thiäu và rät cän thiät cho đäi säng cäa bän mä con Thoa häng ngày thiäu träc hät sau. Tä thuäc lá lä bên lä đäng thät nhä nhoi ít vän và thäng bánh mì nóng mäi sáng tinh säng đäp xe đi bán đäo mäi näo đäng trong khu phä chä đä cho cäm cháo ngày hai bäa. Bánh trái cho các con ngày có ngày không. Hôm nào có ký heo quay, vät quay, ký läp xäng, giò chä...trái cây, bánh trái...cäa Täo biäu thì các con cäa Thoa vui hän lên và nhìn chúng ăn uäng no nä ngon miäng trong sä thích thú hän nhiän cäa tuäi thä, Thoa äa näc mät cho näi bät läc cäa ngäi sinh thành đäng đäc chúng nó.

Niäm đau täi nhäc cho thân phän mình, cho đät näc biän đäi cänh tang thäng, Thoa đã khóc, khóc vät vä trong täng đäm dài cô đän mät mäi. Anh Đänh äi, anh đi räi, chäa biät ngày nào anh trä vä läi väi mä con em. Trách nhiäm em chäa chu toàn cuäc säng gia đänh. Con cái chúng ta näho nhäc, thiäu thän, thät häc. Nhà cäa räi sä bät chä thu, em phäi đi kinh tä mäi, em phäi làm thäy läi, làm lao đäng xã häi chä nghĩa ...Anh hãy tha thä cho em. Läy Träi xin phä trä cho gia đänh con. Không biät ngày nào em có đä khä năng đi thăm anh đäng bä hành hä đäi khä trong tù. Gän hai năm räi còn gì, mä con em chäa đäc gäp mät anh ! Em vô cùng thèm khát đäc nhìn thäy anh dù chä trong giäy lát ! Väy mà, em đäng phäi bät läc trong näi äc mä nhä nhoi đä..!

Vào mät buäi täi tháng träc, Thoa đäng chuän bä đäp hàng ra vä, thì Täo cäp xe sát lä đäng bên tä thuäc, tät máy, xuäng xe đän ngäi trên chiäc ghä nhä cänh Thoa. Täo nhìn Thoa häm hä häi :

- Còn säm mà Thoa đänh đän hàng vä ?
- Vâng. Hôm nay mät, choáng váng nhäc đäu khäng khäng, vä nghä ngäi säm mät chút.

Täo vän vä :

- Anh chä Thoa đi bác sĩ nhä ? Trä träi, säc khäe yäu, không khéo äm näng nguy hiäm.
- Cám än anh Täo. Em chä cän uäng thuäc cäm là khäe ngay, có gì đäng lo läng đä làm phiän lòng anh.

Väa nói Thoa väa loay hoay säp xäp nhäng gói thuäc lá vào giä xách. Täo rút đäu thuäc chäm läa, rít täng häi dài, nhä khói, nhìn Thoa :

- Thoa, anh häi thät. Thoa thích buôn bán nhä thä này phäi không ? Chán läm. Väa mät mỗi suät ngày đän täi mà thu nhäp không là bao cä.

Thoa äm ä :

- Väy chä em biät phäi làm gì bây giä đây anh Täo ? Trong thäi buäi này väi hoàn cänh cäa em khó mà tranh đua väi ai đäc.

Täo häi đän :

- Không lä Thoa đänh chäp nhän cuäc säng mãi nhä thä này väy sao ?

Thoa cúi mät nhä có ý che đäu nét thäm bäi đäng hän sâu trên gäng mät. Tiäng nói Thoa nghe mät mỗi chán chäng :

- Đänh väy thôi... anh Täo...đän đâu hay đän đä. Em cũng chäng còn läi nào mà suy tính !

Im läng giäy lát, Täo cät tiäng häi :

- Thoa à ! näu có phäng tiän kinh doanh làm ăn khác khá hän, Thoa có muän không ?

- Nghĩa là gì ?..Thoa ngäp ngäng ...bän thân và gia đänh em hiän thäi khó có thä, trä khi nào

cháng em đác trá vá may ra...sá làm lái tá khái đáu...đá anh.

Táo đáng dáy bác đán gán Thoa đáng đáng dáa láng vào thân cây lán mát nhán báng quá cánh vát trên đáng. Táo nái nhá :

- Chuyán Thoa cá nái cháng sá trá vá là háo huyán không bao giá phái xáy ra, Thoa đáng nghĩ ván váng xa rái thác tá .

Táo váa nái, váa đáa cho Thoa mát gái nhá :

- Thoa háy cám láy cái này đá đánh háng làm ăn mái. Thoa đáng tá chái.

- Anh đáa cho em cái gì thá, anh Táo ? Thoa hái nhanh.

- Thoa cá má ra xem.

Thoa ngáp ngáng,chán chá trong tráng thái thán nhián và im láng, tay ván còn cám gái giáy nhá cho đán khi Táo giác lán náa , Thoa làm theo nhá cái máy , má vái láp giáy bác bên ngoài lá ra chiác háp nhá màu đá hình chánh t. Thoa má vái chiác háp nhá và nháng thá vàng óng ánh xáp bên trong. Thoa trá mát ngác nhián :

- Vàng..! Này...anh đáa cho em làm gì ? Em...em không dám nhán và cũng không đá tá cách nhán đâu. Anh háy giá láy...anh Táo.

Thoa trá chiác háp đáng vàng cho Táo, nháng Táo phác tay báo:

- Anh táng Thoa 5 láng vàng đá làm ván buôn bán hoác sá đáng gì đó tùy nghi theo ý Thoa. Chút ít váy thôi, mong Thoa thác sá hiáu lòng anh và nhán láy.

- Em đã nói em không đá tá cách đánh nhán quà táng cáa anh. Em ván còn đá sác cháu đáng cuác sáng thiáu hát hián tái...cho đán lúc cháng em trá vá...anh Táo.

Táo mám cái đáu ngát, vá vá ;

- Thoa ván còn xa vái thác tá. Náu Thoa không nhán cáa anh biáu thì Thoa cá xem nhá anh cho Thoa mán tám, lúc nào đá đá tính sau.

Đát lái, Táo bác vái ra xe, ná máy, phóng xe nhanh trên háng đáng phá. Thoa đáng láng ngáng i tay ván còn đáng cám giá chiác háp đáng vàng xinh xán mà tâm hán thát chái vái. Nàng không cám giác đác mình đáng vui hay buán. Tâm tráng buán vui lán lán. Phán khái, chán cháng đáo lán trong suy nghĩ cáa Thoa. Cám háp vàng trong tay, Thoa cám tháy mình đáng tián gán đán tái lái. Món quà táng này là mái tên tám thuác đác đáng ghim sâu vào lòng trung tráng chung tháy cáa Thoa đái vái Đánh. Rái nháng gì sá xáy ra cho mình sau này ? Xá xa ? Tát đáp ? Háy cháp nhán cuác đái vái nháng gì đáng có sán trong tay. Háy trá vàng lái cho Táo. Thoa suy nghĩ và thá quyát phái nhá thá .

Nháng ngày ká tiáp Thoa chá Táo đán đá trá lái món quà, nháng bián biát hai mái ngày rái Táo ván không tháy ghé lái. Có lá anh ta bán đá công tác xa. Tình cám con ngáng i tháng bá chi phái và chuyán bián trong tám mác suy đián. Thác tá và má máng cuáng hút nhau, quán quát rái quát ngá trong nháng lúc mám lòng yáu đái. Hai mái ngày váng Táo, Thoa cám tháy bán chán mong nhá. Tình cám manh nha đáng nhá có nháng lái rá. Thái gian nhá pháng tián huyán điáu đá phân tích lý lá đá đán đá cân nhác theo đòi hái nhu cáu cuác sáng đán đán nghiáng ngã vá thác tá. Mà cuác sáng báy giá là cám, áo, gáo, tián . Cánh nhà neo đán thiáu thán quán bách không lái thoát. Con cái nhá đái bá vá. Ngoái cánh xá hái chán ép, chác chá váy hám mái thá. Nhà cáa rái sá bá tách thu. Đi làm tháy lái. Đi lao đáng xá hái cháng nghĩa. Đi khu kinh tá mái. Mái ngáng i trong khu phá, cũng nhá các nái đáng lán lát và rái sá đán phián Thoa. Cháy trái không khái náng. Rái còn nháng đáng góp quá báo trá nháng gia đán liát sĩ tháng binh, nháng thá thuá mà há ban bá và còn nhiáu thá đáng cay lá đái cáa cái xá hái mánh đác yáu thua luôn luôn kiám káp ngáng i dân tháp cá bé miáng kêu trái không tháu.

Hán hai năm cháa tháy mát cháng, các con cháa nhán tháy cha. Nái nhá niám tháng tím cá ruát gan, háng hác xái mòn nái tâm táng giá táng phút. Dù gì đi náa, đã hai năm rái cũng phái đi

thăm nuôi Đánh mát lán náa đá cho tâm trí có thá đác quân bình, tâm hán có đác chút thánh thái, cho dù Thoa ván hiáu ráng trong thá lác cáa kát nhán là chián tháng Táo đã sá đáng vát chát, vàng bác và báng mái cách bao vây chiám đát mình cho báng đác. Thoa đã có kát luán sá viác kát lúc khái sá quen biát Táo cho đán hôm nay, mà con đáng đi tái thì thôi, mái sá đá há hái phân giái, bây giá liáu lán...cán má bát láy pháng tián váa có trong tay đá tháa mán mác đáng cán thiát trác mát... Mát mỗi láng i. Má hôi vá ra nhá tám. Bé Hánh mái hai tuái, mát máy đá láng đáng cáng láng mang trên đôi vai gáy yáu chiác gửi nhá đáng bá gáo tráng mái ký đi thăm nuôi ba. Nó bác đi táng bác cháp choáng đái ánh náng gát xá chiáu. Bé Mai chín tuái, đi chân đát, đáu đái cháng bánh tráng cáng kán nhá đác gói báng giáy đáu, lê lát đôi bàn chân nhá trên mát đáng phái phát bán bái. Chuyán thăm nuôi lán này Thoa phái gái cu Toản cho ngái hàng xóm và đã lán trán nó đá đi trong đêm khuya. Phán Thoa đáng phái gáng sác cháu đáng chiác đòn gánh đáng trên vai vái hai chiác giỏ náng hai đáu đáng đáy thác phám và các vát đáng cán thiát. Gáng gánh đái vái Thoa giá đây là mát sá hành xác. Đác sinh ra, lán lên trong cuác sáng cháa bao giá Thoa phái kê vai gánh xách mát thá giá. Hai vai Thoa tê nhác và ngái nhá muán lán xuáng, bác đi láng kháng, thân ngái cáng ngát, đôi tay thong tháng rát ngáng ngháu. Váy mà Thoa ván cá sác cháu đáng tá sáng khi chiác xe đá chá khách ngáng lái ngoài đáng lá bá ba má con Thoa lái bá vào quáng đáng này.

Con đáng đát đá vào Trái thát váng. Thánh thoáng mái có chiác Honda hoác xe đáp lát qua rái mát hút sau các lùm cây. Mát mỗi, ê mác ngái, cá Thoa, bé Hánh, bé Mai, không cám tháy đói, và cá thá, đi mát quáng xa ngáng lái nghá chân, rái tiáp tác đi cho đán khi mát trái gán lán ba má con mái đán đác Trái.

Trái tù cái táo nám trên mát vùng đát ráng, nhiáu dáy nhà láp báng tôn đác bao bác chung quanh là ráng rám âm u trùng đáp bát ngát. Thánh thoáng tháp thoáng có bóng ngái đi lái. Thát im váng và trám láng lá tháng.

Ngôi nhà thăm nuôi cách cáng Trái khá xa. Mát sau có con sông lán, nác cháy mánh trong vát. Ba má con đã vào đán nhà thăm nuôi. Nhà láp báng tranh, vách đáng báng nháng cây đáu tái ghép lái. Bên trong có hai dãy sán dài đác bán báng tre. Phía trác sán là mát dãy bàn dài, hai bên có băng ghá dài đáng i dùng cho thân nhân gáp ngái nhà đáng cái táo. Thoa đã quen thuác cánh này khi đi thăm nuôi cháng lán đáu năm ngoái. Nhà thăm nuôi cũng thát váng, bên trong tái tám, má tháp. Thoa đá đá vát trên bàn. Ba má con ngái xoái dài trên dãy ghá nghá sác.

- Cháng nào ba mái ra gáp mình há má ? Con nhá ba quá má à!
- Tái nay mình ngá đáy há má ? Tráng tái tám âm u ghê quá đi!
- a, ngày mai các con mái gáp đác ba các con. Bây giá tái rái không ai cho mình gáp đâu.

Thoa vui vá trá lái các câu hái cáa con. Ngái nghá mát cháp, chúng ta xuáng sông ráa ráy. Sau khi đái sông lên lái nhà thăm nuôi, bé Mai, bé Hánh kêu đói Thoa láy bánh mì cá háp cho con. Thoa ván mát cháa tháy đói. Váa ăn xong chúng đòi đi ngá. Thoa sáp xáp lái đá đác vào bên trong sán tre trong nhà gán sát cáa ra vào và đá cho hai con ngá. Thoa cán thán láy áo đáp cho chúng. Bóng tái chan hoà cá bên trong và bên ngoài nhà thăm nuôi. Không mát ánh đèn. Không mát đám láa. Nhìn vào trong khu Trái cái táo chá là bóng tái mánh máng dày đác. Láa tháa mát hai ánh đèn le lói, má má đáy nhà phía trác. Cáng Trái đóng kín không ngái gác. Chá duy nhát có mát tháp canh cao ở phía bên khu ráng, có lá có ngái trên đó. Tráng thát rán ngái. Thoa cám tháy nán nhá, ghê sá cánh vát chung quanh. Thân phán đàn bà yáu đái trong cuác đái cháa bao giá Thoa bá lác láng giáa đêm đen trong ráng sâu thanh váng xa xôi nhá thá này. Giá đây chung quanh mình là mái sá hiám nguy đáng rán báa cháp. Thoa ráng mình đáng nép bên mép cáa cánh hai đáa con đáng say sáa giác ngá mát mỗi. Thánh

thoßng Thoa đßa mßt nhìn sâu vào bóng tßi trong ngßi nhà thăm nuôi rßi lßi nhìn chăm chú tßng khßi dày đßc tßi đen bên ngoài. Trong vùng tßi mênh mông đßy tißng ngß mußi vo ve, tißng ßch nhßi côn trùng rßn rß, và thßnh thoßng nhßng tißng đßng, tißng kêu kß lß vang lên tß đầu đó. Thoa cßm thßy mình quá lißu lĩnh. Có bß gì bßt trßc xßy đßn bißt phßi kêu cßu vßi ai. Giß đây, chißc đßn gßnh là vũ khí tß vß duy nhßt. Thoa cßm chßt lßy nó nhß mßt sßc mßnh bßo vß bßn thân. Lßn thăm nuôi năm ngoßi đi vßi chß Thußn có tß chßc mßn xe cùng đi cùng vß. Lßn thăm nuôi này vì quá nhß thßng chßng tß đßi cß thân xác và tâm hßn nên Thoa đßt xußt đi mßt mình, chß quyßt mong sao đß nhìn thßy mßt Đßnh. Anh Đßnh ßi, khoßng cách chúng ta có là bao mà vßn chßa đßc gßn nhau. Thßt oßi ăm vô lý quá ...!!

Đßt nhiên, Thoa chú ý có đßng ngß ß phía xa trên lßi đi vào nhà thăm nuôi. Thoa chăm chú nhìn, lòng lo sß và phát ßn lßnh cß ngß ßi. Thoa cßm chßt chißc đßn gßnh trong tay đß giß vßng tinh thßn. Đßng ngß ßi đang đi đßng và tißn lßi gßn. Bóng hai con ngß ßi. Thßt im lßng và nhß nhàng. Ngß ßi hoßc ma ? Khißp quá ! Toàn thân phát run nßi da gà, tay chân lußng cußng lßp cßp ! Thoa nép sát ngß ßi vào cßnh khung cßa hai tay kißm giß chßt chißc đßn gßnh. Bóng ngß ßi đßn gßn hßn và chßt ánh đèn pin bßt sáng rßi vào chß Thoa đßng.

- Ai đó ? Tißng đàn ông quát rßng rßn.
- Đß ...đß ...tôi...tôi đi thăm nuôi chßng. Thoa lßp bßp trß lßi.
- Sao đi thăm nuôi ai chßng này ?
- Chßng tôi tên Đßnh. Tôi đi bß nên đßn không kßp. Đß ...đß ...thßa ông.

Ánh đèn pin ngßng lßi trên ngß ßi Thoa tß đßu đßn chân trong vài giây rßi soi vào bé Hßnh, bé Mai và đß đßc trên sàn tre. Bß ánh đèn pin phßn chißu Thoa không còn nhìn thßy gì nßa và chßi vßi trong bóng tßi. Thoa không nhßn đßn cß hß là thành phßn nào, có lß là bßn công an trong Trßi đi tußn tra. Thoa lß mß thßy hai ngß ßi đi sâu vào nhà thăm nuôi và khi trß ra trên tay có chißc đèn lßng. Hß đß đèn trên bàn dài và bßt lßa thßp sáng. Đßng là hai tên công an áo vàng cßa Trßi mßt mßi non choßt. Thoa có phßn vßng bßng. Mßt trong hai tên hßi tên hß ngß ßi thân trong Trßi rßi đßn dò :

- Chß hãy treo đèn lßng này trßc cßa và yên tâm nghß ngß ßi. Nhß đßng đi lßi trong đêm xung quanh nhà thăm nuôi. Chín giß sáng mai chúng tôi sß cho gßp ngß ßi nhà. Nhß giß vß sinh và đßng phóng uß bßa bãi. Phßi thi hành nghiêm chßnh nßi quy Trßi và lao đßng thßt tßt đß anh ßy sßm đßc vß đoàn tß vßi gia đình. Nghe rõ ?

Đßt lßi, chúng bß đi ngay vß hßng cßng Trßi. Thoa suýt bßt cßi cho "lußn đißu đßy đßi" thßt nhßm chán cßa cái chß đß này mà nßi nào cũng nghe thßy. Hai tên công an áo vàng đi rßi, Thoa cũng vßn còn đßng nép sát bên cßnh khung cßa hßi lâu, rßo mßt đßnh hình cßnh vßt chung quanh. Giß có đßc chißc đèn lßng treo trên cßa tßa ánh sáng le lói vàng bßch giúp cho Thoa đßn đßn làm quen đßc khung cßnh lß mß trßng vßng bên trong nhà và khoßng sân hßn hßp phía trßc. Thoa cßm thßy bßt lo sß. Nàng nhìn hai con và đß vßt thăm nuôi. Chúng đang ngß say hßi thß khß khß mßt nhßc. Thßt tßi nghißp cho chúng. Thoa ngß ßi sát đßu sàng tßa lßng vào vách nhà dußi thßng hai chân tìm sß thoßi máu. Chißc đßn gßnh vßn nßm ép bên cßnh là vũ khí duy nhßt đß tß vß giúp cho Thoa thêm vßng tinh thßn. Đêm tßi càng dài, càng sâu thßm. Tßng cßn gió rít trong rßng cây xung quanh nghe ßn lßnh cß ngß ßi. Tß hôm qua đßn giß ngß ßi xe mßy chßng rßi lßi bß, thân thß rßi mßt mỗi. Bßng cßm thßy đói mà không bußn ăn, thßm mßt gißc ngß dài nhßng không thß nào chßp mßt. Thoa chß còn trông sao cho trßi mau sáng đß đßc gßp mßt chßng. Nhßng vui bußn kß nißm cßa ngày tháng sßng hßnh phúc, nhßng đißn bißn cußc đßi kß tß lúc mßt nßc, rßi Đßnh đi, mßi thß mßi chuyßn xßy đßn cho Thoa, nhßng bßt ngß quen bißt Tßo cß trißn mißn đi qua trong vùng tßi lß mß trßc mßt Thoa trong mßt trßng thái xßo trßn, chßp nßi, xô bß chßn ép lßn nhau.

Qua hai năm xa vắng chông, giờ sắp đợc gặp mặt, Thoa phđi nên suy tính nhđng gì cđn nói vđi Đđnh và nhđng gì không thđ nói. Thoa cđ gđng không muđn than vãn vđ cuđc sđng khó khăn cđa gia đđnh, nhđng gút mđt éo le cđa cuđc đđi, nhđng thua đđ trong sinh kđ, nhđng ngođi cđnh phđc tđp, xô bđ cđa xã hđi, mong sao đđ cho Đđnh vđn có mđt sđ an tâm nhđ ngày đđu tiên chàng rđi khđi gia đđnh bđđc chân vào tù. Mđt ngày trong tù tđi lao lý dài bđng trăm năm ngoài đđi thì sđ kham khđ bên ngoài có nghĩa lý gì đđi vđi cđnh tù đày đđi đđi khát, thiđu thđn và mđt tđ do. Thoa phđi tđ rõ mđt niđm tin và sđ đđm đđng quán xuyđn cđa mình đđ cho chđng vđng đđ mà cđ gđng phđn đđu vđđt qua nhđng ngày tháng xa cách.

Giđa đđm tđm đđi rđng núi xa đđ, trong tđm suy nghĩ tiđp nđi hình đđnh và tình thđđng yêu chđng thì mđi sđ quen biđt vđi Tđo vđn chen đđn rđch rồi thôi thúc. Quen Tđo gđn tròn năm tđ khđi đđu giđa kđ mua ngđđi bán, giđa tình ngđđi giao tiđp giđ đđ tiđn đđn đđn thân mđt vđi nhđng tình cđm nđy nđ. Có thđ là cđnh nhà đđn chiđc, cuđc sđng thiđu hđt mđi mđt bđng nhđng giúp đđ thđc tình cđa Tđo trong suđt thđi gian qua đđ khđi cho Thoa mđt cđm tình chân thđt biđt đđn mà Thoa thđđng đđu tâm suy nghĩ. Nđu thđc sđ đđng hđn nhđ thđ thì chđ là sđ thđđng tình cđa ngđđi thđ đđn. Thoa cđ gđng ép giđ lòng trong mđt chđng mđc giđi hđn. Nhđng vđa rđi Thoa đđi nhđn vàng cđa Tđo. Nhđn trong cđđng ép, thôi thúc và vô đđi đđu kiđn. Trđ đđi không nhđn, chđng đđ vđt vào thùng rác. Có đđm sđ đđng thì càng mang đđn và rđi thđ nào Thoa cũng đđn biđt sđ còn nhđn thêm nhđng món quà khác nđa. Tđ đđ, Thoa rđt có thđ phđi đđnh đđi mđt bù đđp nào đđ mà chđc chđn rđng không thđ tđ chđi đđđc. Nhđn vàng cđa Tđo, Thoa có phđđng tiđn đđi thăm nuđi chđng đđ quân bình đđi tình cđm nhđ thđđng thì cũng đđnh chđu vđy cho viđc phđi làm, đđi còn có thđ chuyđn đđi công viđc làm ăn thu nhđp khá hđn giđi quyđt phđn nào nhđng khó khăn cuđc sđng. Thđc tđ không chđi cđi. Nhđn đđn nghĩa cđa kđ thù cđa chđng là phđn bđi lý tđđng cđa chđng, là đđng lđa. Thoa hđt sđc thđu hiđu nhđng suy nghĩ, nhđng luôn luôn bđ đđn co bđi nhu cđu thđc tđ trong mđt trđc giác suy tính cuđc đđi đđng bđ bđn cùng hóa giđa xã hđi băng hođi.

Sáng sđm hôm sau, khi mđt trđi đđ lên cao, ba mđ con Thoa đđ sđn sàng mđi thđ đđ sđp đđđc gđp chđng, gđp cha sau hai năm xa cách. Bé Hđnh, bé Mai vui vđ, cđđi nói líu lo khiđn cho Thoa cđm thđy lòng vui vui đđm áp. Có vài gia đđnh đđn thăm nuđi bđng xe Honda thđ. Hđ đđi tđ sáng sđm và là ngđđi đđa phđđng nên trông hđ không đđ vđ mđt mđi đđng cđđi nói vui vđ.

Đđ 9 giđ. Tđ phđa cđng Trđi, hai tên công an áo vàng đđng tiđn ra nhà thăm nuđi. Thoa và mđi ngđđi hđi hđp chuđn bđ. Mđt trong hai tên công an ra đđnh mđi ngđđi phđi ngđi ngay ngđn thđ tđ trên bđng ghđ dài phđa bên trong bàn và sđp xđp đđ thăm nuđi ngay ngđn trđđc mđt. Hđn hđi tên hđ tđng ngđđi và tên hđ ngđđi hđc tđp cđi tđo đđ ghi vào tđp giđy cđm sđn trên tay.

Khi đđn đđđt Thoa, nđng khai báo, tên công an cũng ghi vào tđp giđy. Ghi xong, hđn cđn bút ngđn ngđ suy nghĩ vài giđy rđi đđa tđp giđy cho tên công an kia nhìn vào. Chúng thì thđm nhđ đđng hđi ý mđt đđu gì. Chđ vài giđy sau, cđ hai cùng gđt gđt đđu nhđ tđ rõ xác đđnh vđn đđ. Tên công an hđi đđi Thoa :

- Chđng chđ là Lê Duy Đđnh, ngđy quân nhđ chđ đđ khai báo phđi không ?
- Thoa linh tính nhđ có sđ gì bđt trđc, lòng bđn chđn lo đđng :
- Thđa cán bđ, đđng vđy. Có gì trđ ngđđi không cán bđ ? Đđ hai năm, tôi chđa gđp mđt đđđc chđng tôi.

Tên công an áo vàng nhìn thđng vào mđt Thoa, đđm nhiên trđ đđi tđnh bđ, tay nhđp nhđp cây viđt vào tđp giđy đđng cđm đđ tay :

- Tôi báo cho chđ biđt, anh Lê Duy Đđnh đđ chuyđn Trđi ra Bđc đđđc ba hôm nay. Lođi ác ôn có nđ máu vđi nhân dân, đđnh phá "cách mđng" cđn phđi đđđc cđi tđo dài hđn cho đđn khi nào cđi tđo tđt mđi cho vđ sum hđp vđi gia đđnh. Chđ muđn đđi thăm nuđi anh đđy, hđy vđ đđa phđđng

làm đän trình xin các cäp khi đäc cäp thuän häy đi.

Cä bäu träi täi täm nhä đäng säp đä träc cä mät Thoa. Thoa luäng cuäng :

- Thäa cán bä, täi đäu biät Träi näo, đä đäu mà đi ? Cán bä không cho täi biät đäc sao ?

- Chä vä làm đän hä sä cho chä biät. Điäu cän thiät täi nhäc chä là muän cho chäng đäc vä säm, chä phäi lo lao đäng cho thät tät và chäp hành nghiäm chänh chính sách đäng läi cäa "chänh quyän Cách mäng". Chä nghe rä ?

Đät läi hai tên công an áo vàng cäi häi nhä thäa män bän tính kiäu ngäo cäa kä gäi là chiän thäng, väa bäc đä väa chä chä vào sängäi còn đäng chä thäm nuäi :

- Mäy ngäi näy chä đäy, chäc näa sä đäc thäm. Nhä đäng đi läi linh tinh, giä vä sinh và không đäc phäng uä bäa bäi. Nghe rä ?

Thät là tàn nhän. Bao đä tính và sä mong đäi thäm chäng trä thành bät näc. Nhäng läi nói cäa tên công an áo vàng nhä nhät búa bä vào đäu Thoa täi täm mät. Thoa không còn khä năng đä khäoc trong sänh thäng nhä län thäm nuäi năm ngoäi đä không gäp Đänh. Thoa đäng läng ngäi, mäm chät môi nhä cä đän nén sä cäm täc, đäu thua thiät đäng ngän ngät säc trong lòng. Bé Mai, bé Hänh đäng tiu nghiäu nhìn Thoa chäm chäm häi täi täp : Täi sao mình không đäc gäp ba hä má ? Ba đi xa chäng näo vä ? Má đäi, con nhä ba quá ! Sao ba không ra đäy hä má ?... Thoa đä mä trä läi, ôm hai con vào lòng trong vòng tay yêu thäng mäu tä giä đäy chä còn läi duy nhät trong täm tay. Häi lâu Thoa bäo :

- Thôi, chúng ta vä.

Nói xong, Thoa sän läi đä vät thäm nuäi, läy läi vài món cän thiät cho vào mät giä xách. Còn läi bao nhiêu Thoa điäu đänh väi hai ngäi đän ông Honda thänh nhän läy giäm đä chä ba mä con Thoa ra đän đäng lä säm cho käp đän xe vä Saigon.

Thä là hät. Biät đän bao giä Đänh mäi trä vä, không lä tù mút mùa. Nhäng kät täi vô cùng hiäm đäc nhä là thành phän ác ôn, có nä máu väi nhän dân, đänh phá "cách mäng", cäi täo dài hän, häc täp mút mùa, không có ngày vä ...mà Täo, räi mäy tên công an áo vàng, räi miäng läi thä gian räu rao liên täc cùng khäp, Thoa nghe thät rän rän ngäi và rät có thä sä trä thành sä thät không chäng. Nhäng đän täng vô cùng xäu xa täi tä y đä lung läc đäy đäa tâm tä Thoa vô cùng ác liät qua täng chuäi ngày gian nan trong cuäc säng täo mät đäu đän khäng khiäp, hät häng, cho cuäc đäi đäng nhä đänh mät niäm tin ... ! Đä mäy ngày räi Thoa vät väi căn bänh sät rét räng lâu lâu läi tái phát häu quä cäa nhäng năm säng chui rúc khän khä vùng kinh tä mäi. Vì không còn đä säc chäu đäng näi cuäc säng träm kha näi đäo heo hút gió, räng thäm núi cao, mà chä đä này đä áp đät cho mät "vùng kinh tä mäi" đä đäy đäi "nhäng thành phän đäng quan ngäi" cäa chä đä tách ra khäi thành phä, làng mäc, Thoa đä län trän vä läi thành phä mäu sinh bäng nghä bán vé sä đäo và säng läy lät nhà Liän, ngäi bän đäng nghiäp cũng nghäo xác xä đäng chung cänh ngä. Bänh hành hä säc khoä Thoa ngày suy yäu, thuäc thang chäa trä thiäu thän, ăn uäng thiäu bäi đäng đä làm cho Thoa kiät säc.

Nghä bänh hän tuän lä, hôm nay Thoa gäng gäng cäm täp vé sä trä läi trên các näo đäng. Gän quá träa, mät längäi Thoa ghé vào mät quán näc bên đäng nghä chân. Väa ngäi xuäng ghä đä nghe mäy ngäi ngäi bàn kä bên đäng bàn tán xän xäo vä tin täc có mät sä đäng tù cäi täo ngoài Bäc väa đäc thä vä trong mäy hôm väa qua. Väa nghe thäy thä, Thoa häi giät mình, chät tänh hän ngäi, tinh thän chäo đäo. Thoa cä gäng tänh trí nghe ngäng. Hä bäo là đäng läm, mäy mäi ngäi thuäc thành phän chä đä cũ đä cäi täo mäi sáu mäi bäy năm gì đä giä mäi đäc khoan häng cho vä väi gia đänh. Có ngäi còn nêu danh tánh mät sä ngäi tä cäi täo đäc tha vä nhäng Thoa không nghe nhäc đän Đänh. Thoa suy đäng mä mä mäng mäng có thä có Đänh vä cùng chuyän này. Đäu óc Thoa bän loän rä räi cho mät thäc tä hät säc phä phäng cùng kiät. Mäi bäy năm xa Đänh, mäi bäy năm chäo đäo läm than vät vä sa cä và bä

cäp đät toàn bä.

Thoa không còn nghe thäy gì nhäng läi bàn tán đäu này chuyän nä cäa sängäi ngäi bàn bên cänh vä nhäng chi tiät thäc thäc hä quanh câu chuyän từ cäi täo tä Bäc vä. Cänh vät chung quanh lúc này thät mä o và näc mät Thoa chäy dài trên gäng mät bä phä mät mäi. Tháng năm đäng dài trong thäng đäu täm täi cäa mäi bäy năm xa chäng nhä mät ác mäng triän miän.

Tä mät năm sau ngày thăm nuôi chäng không gäp mät vì Đänh chuyän träi ra Bäc, tinh thän Thoa bä lung lay chäo đä träc nhäng nätäng häi hùng mà chä đä này đã räu rao kät täi mät cách đäc ác đäi väi läp ngäi phäc vä chä đä cũ. Cänh đó, cuäc säng khó khăn trăm bä trong hoàn cänh xä häi chuyän đäi đäy đäy bóc lät, bät công väi sä đä đä chinh phäc räu riät cäa Täo, Thoa đã ngã lòng làm vä cäa Täo.

Vä làm vä Täo, cuäc säng vät chät, tiän bäc khá đäy đä. Täo đã gäy đäng cho Thoa làm chä mät säp bán väi täi chä Saigon. Các con cäa Thoa đäc cäp sách đän träng. Nhà cäa cäa Thoa không bä täch thu theo án länh nhä có Täo đä đäu, nhäng sau đó, Täo yêu cäu Thoa phäi sang tên cho Täo đä cho väng vàng hän vä mät pháp lý. Thoa vui vä chäp nhän và tin täng có gì đä näa cũng là nhà cäa mình còn nguyên vän và đäng sä đäng. Cuäc säng ngày càng khá hän, häng năm không phäi đi làm thäy läi, không đi lao đäng xä häi chä nghĩa, không còn ác mäng đi kinh tä mäi, không phäi đóng góp quä này quä nä mät cách bät công phi lý, mà läi trong tay còn có chút thäc quyän nhä vào thä läc cäa Täo trong cä quan nhà näc.

Nhäng năm chung säng väi Täo, Thoa đã có väi Täo hai đäa con. Cuäc säng hänh phúc không còn nhäng lo läng suy nghĩ nhä träc, mäc đäu Thoa vän biät Täo đã có gia đänh vä con còn đäng ä ngoài Bäc. Đäi väi Täo, cũng thäc sä yêu thäng Thoa, và thänh thoäng Thoa có häi tin täc vä Đänh nhäng vän bä Täo gät đä läm lúc còn nhiäc mäng Thoa là äo täng mä mäng räm. Đäi lúc Täo nhäc đi nhäc läi câu nói :-Anh chiäm đät đäc em hôm nay, nghĩa là anh đã hoàn thành nhiäm vä, đäng thäi vä con anh ngoài Bäc cũng không có quyän ghen täng anh ". Mäi län nghe Täo nói thä, Thoa thäy lä mä khó hiäu và Thoa có häi, yêu cäu giäi thích Täo chä cäi im läng không nói thêm läi nào. Mäi räi, Thoa chäng còn bän tâm chuyän đó trong cuäc säng bän rän häng ngày trong gia đänh, con cái, và công ăn viäc làm bên ngoài.

Tuy nhiên, con ngäi vän có nhäng giây phút im äng tĩnh mäch đä cho tâm hän läng đäng trong suy tä riêng rä väi nhäng phän bác cäa läng tâm. Thoa tä tra vän mình, có phäi mình đã phän bäi chäng con, phá vä hänh phúc gia đänh, thät häa läi thä äc väi ngäi väng mät. Läi thä äc còn väng väng bên tai mà 17 năm vä träc Thoa đã thä thä väi chäng " Dù gì, em không bán nhà, em quyät tâm gìn giä nó chä anh vä, cho dù năm, mäi hoäc hai mäi năm. Anh Đänh ! em có đä can đä mä chäu đäng và chä đäi ...và mãi mãi là vä cäa anh...!Nghĩ thä, Thoa äa näc mät, täi thän, räi tä bào chäa, đä läi vì hoàn cänh, vì cuäc säng, vì sä yäu hän lòng đä đàn bà, vì đam mê mäi thä, vì đäi ngäi có giäi hän...vì...và mäi thä vì, bäi, täi ...mä gây nên. Räi Thoa tä bào chäa bän thân trong hoàn cänh xä häi hôm nay, các bän bè cäa Thoa nhä chä Häng, chä Liên, Thäy, Đäo, Yän, Häng, Uyän, Hoa...và còn nhiäu ngäi đàn bà khác ä khäp näi cũng đã ngang nhiên đäp đä gia đänh đi läy ngäi đàn ông khác trong lúc chäng đäng bä đäy äi trong lao tù cäi täo cäa Cäng sän. Mà lä thay, không hiäu täi sao mình cũng nhä hä chä läy bä đäi, läy cán bä, läy đäng viên cäng sän không ngoài ai khác. Thoa tra vän, suy nghĩ trong loänh quanh, län quän không läi thoát đä räi đäng nhiên chäp nhän mät hiän träng phäi có. Thoa läi cäm thäy không cô đän trong công viäc mình đã làm và näu có kät häp cũng thành mät täp thä ...mät täp thä nhä nhäng hät bäi đäi..!

Säng väi Täo qua nhiäu năm, khi đäa con thä hai cäa Thoa và Täo lên 8 tuäi thì tính tình Täo bät đäu thay đäi. Täo trä nên thäm läng, ít nói, cau có, ích kä và xiät chät tiän bäc chi tiêu.

Tháng xuyên trong gia đình xáy ra nháng bát hòa, gây gá và Thoa đã phái tháng xuyên lãnh nhán nháng trán đán nhá tá man rá cáa Táo. Bé Hánh váa tròn 21 tuái, xinh đáp, duyên dáng Táo buác phái bá hác náa cháng, ở nhà náu ăn, giát giữ chăm sóc nhà cáa. Táo đá hán tìm cá hái làm chuyán dám loán, hám hiáp bé Hánh khián cho nó bá nhà đi hoang cho đán bây giá ván cháa tìm tháy tung tích đáa con yêu quý. Thoa vô cùng đau đán, tháng con quyát làm cho ra lá, đáa Táo ra tòa án, nháng đã bá hán hám đáa đán tính máng qua các trán đán nhá tá, Thoa đành cháu lép vá cũng vì nghĩ đán nháng đáa con còn lái. Mát đi miáng mái ngon béo bá cháa tháa mán thú tính dám đát đá hán, Táo càng láng lán ngá cá đái Thoa ra mát.

Háa vô đán chí, tai háa đán đáp xô đán phá xuáng đáu Thoa tái tám mát nhá nháng ngán sóng thán kháng khiáp phá cháp đái đáng. Vá con cáa Táo tá ngoài Bác vào ngang nhiên chiám đát nhà cáa, cáa cái, tián bác và hai đáa con riêng cáa Táo và Thoa, rái xua đái Thoa, bé Mai, cu Toàn ra khái nhà vái sá há trá cáa Táo.

Trá cá tình tráng đái xá cá ká man rá cáa vá cháng con cái cáa Táo, Thoa liáu máng không rái khái nhà mình và tìm mái cách đái phó. Nháng Táo đã âm thám sáp xáp công viác đá tránh ánh háng xáu cho bán thân hán trong gia đình và ngoài xã hái.

Bát ngá, vào mát buái sáng có xe công an đáu trá cá nhà và đá cá Táo ra tiáp đán. Rái máy tên công an áo vàng vào nhà gái đích danh ba má con Thoa ra nhán án lánh. Án lánh kát tái Thoa là vá cáa ngáy quân ác ôn, có ná máu vái nhân dân, và bán thân cáa Thoa là giáo chác đái chá đá cũ đã đáy đánh sá hác sinh cháng phá "cách máng", tác hái đán công cuác cháng Mácáu nác, phán bái dân tác. Nay đáng sá cán phái đá cá táp trung hác táp cái táo. Nháng chính quyán khoan háng cho phép đá cá đi láp nghiáp tái vùng kinh tá mái đái sá giám sát cáa an ninh đáa pháng. Đáng sá phái ra sác lao đáng, làm nên cáa cái vát chát giúp ích cho bán thân và xã hái, chuác lái lám trong quá khá và đá cho cháng cái táo sám đá cá trá vá đoàn tá vái gia đình. Đáng sá sau khi nghe án lánh, ký tên và nghiêm chánh cháp hành lánh tác khác, náu phán kháng sá bá tráng trá theo luát pháp."

Sá đái là nhá váy, mánh đá cá yá thua ! tráo trá ! điáu ngoa ! khán nán !! Tián thái láng nan. Trong cô thá tháp cá bé miáng không thá cáa quáy đá cá gì khi đã lát vào chiác rá sát. Đát nhiên, Thoa bát cái lán mát cách hán nhiên vô tá lá và sán sàng ký tên cháp nhán cái gái là "án lánh" trá cá nái kinh ngác váa vui máng cáa vá cháng con cái cáa Táo và máy tên công an áo vàng kánh kiáu.

Vùng kinh tá mái tán mián Trung xa xôi trong ráng núi đáo heo hút gió, khô cán sái đá, xa cách làng mác háng trăm cây sá. Tái đó cũng đã có vài gia đình đang sinh sáng trong trong cuác sáng hát sác tái tá thiáu thán mái mát. Thoa đá cá pát vài vát đáng đá đáng mát mái chái nhá che náng đát máa, cuác xáng, hát giáng gieo tráng, mát sá tián nhá, hai bao gáo ám mác, vài chai nác mám và ít ký muái hát. Chá cháng đó thôi cho cuác sáng tá lác máu sinh trên vùng đát hoang vu dày đá cây ráng, thú đá, muái mông, rán rít. Mát đáa ngác cáa trán gian cách biát hán thá giái loài ngá i bên ngoài. Háng tuán mát lán, có mát chiác xe hàng nhá ra vào mua bán đái chác. Xa xôi, háo lánh, nháng ván có mát bán an ninh theo dõi trông cháng mái hành đáng gái là bát chính cáa ngá i dân bá đáy ái.

Ngày tháng trôi nái cái ra nác mát trong cuác sáng mà mái thá tái tá khán cùng tái khu kinh tá mái, nhiáu lúc Thoa đã tác gián đám ngác, nghián rằng tái sao không phán kháng tá giác hành vi bát chính thô báo cáp cáa hái ngá i cáa Táo và trách cá mình quá đá đáng cháp nhán cuác sáng đáy ái này.

Năm sau, bé Mai bá trán khái vùng kinh tá mái. Nó đá lái vài hàng báo cho Thoa biát, nó sá đi tìm cha nó báng mái cách. Láy Trái xin phá há cho con tôi đá cá an lành. Bé Mai bá đi thì cu Toàn ngá bánh sát rét ráng sau đó đán lát Thoa cũng bá bánh hành há. Không thuác men,

chá chá a trá tá p nhá p báng các loái lá cây ráng, thiáu ăn, rách rái lánh láo, cu Toàn đã chát sau hán năm nhiám bánh. Thoa khóc lẫn láoc, chát giác háng giá và đác bà con trong khu kinh tá giúp đá cáu sáng.

Thoa nhá gác cây khô cháy đáng bá vá giáa trái cao. Cháng con, nhà cáa, tài sán, danh đá, và quyán sáng con ngái đã mát tráng, thân tàn ma đái, không mát đái mát táa, không mát hy váng, mát tác má... Thoa chán đái, quán sinh lái cũng đác bà con khu kinh tá cáu sáng lán thá hai. Thoa bá trán vá lái Saigon, lang thang trên các vỉa hè, may mán gáp Liên, ngái bán đáng nghiáp cũ cũng có cháng đi cái táo, á nhà láy bá đái, bá tên sá khanh cáp đát nhà cáa tài sán rái táng cá ra khái nhà, nháng may mán không bá đáy ái vùng kinh tá mái nhá Thoa.

Gáp lái Liên, đác bán đáa vá tá tác trong căn nhà vách lá chát chái vùng ngoái ô Bình Chánh rái cùng giúp nhau đi bán vé sá đáo sinh sáng qua ngày...! Đáy nhá cánh cáa liáp bác vào nhà, Thoa đã nghe tiáng Liên hái váng ra :

- Thoa vá đáy há, bá có nghe gì không ?

Thoa á má :

- Nghe cái gì ?

Giáng Liên chám rãi thát buán :

- Nghe há báo máy hôm nay tù cái táo ngoài Bác vá đáng lám, nghe có cá anh Thác cáa mình cũng vá và hình nhá cũng nghe có cá anh Đánh náa thì phái ?

Thoa phân vân :

- Mái váa nghe mái ngái á bàn tán ngoài phá và Thoa cũng nghĩ là có thá có anh Đánh vá, vì á cùng Trái vái anh Thác.

Hai ngái im láng trong cùng suy nghĩ. Có tiáng thá dài, Thoa đá đám bán :

- Váy chá tính sao ?

- Tính cái quái gì bây giá...?Nhác nhá ê chá ! Xáu há ghê tám ! còn mát mái nào mà nhìn cháng nhìn con !!

Thoa bào cháa :

- Đâu phái riêng gì mình, còn có nhiáu ngái đáng cánh ngá nhá mình. Tá lâu rái Thoa đã có suy nghĩ có thá há đã bữa giáng mát chián đách.

- Mát chián đách !? Chián đách gì ? Liên lám bám trong ngá vác.

- Trá cá đây, đôi lúc Táo có úp má chuyán này mà đã có lán Thoa ká cho Liên nghe. Hái đó, Thoa không chú ý, bây giá nhìn ráng ra mái vá lá. Thoa đánh náng có thá là nhá váy.

Liên cái dán, trách cá :

- Đó cũng có thá là mát nguyên do. Nháng chung quy cũng do bán đàn bà mình ra cá. Ai báo cá tám hem...thám thám làm chi...có đáng không nào ? Há bám theo chác gháo, tán tánh, tìm cách này cách ná tán công mình tái táp đá cá chiám đáat mình, nháng mình cá giá thái đá im láng, nghiêm chánh, đáng đán, phát lá thì làm gì có chuyán...phái thá không ?

- Bí tá váy chá, nào có ai chái cái đâu. Ngát há đeo mình nhá đáa. Lòng đá đàn bà yáu đái đá...sa ngã, đá sai đáng lác náo lám !

Liên thú nhán :

- Chính là nhá váy. á Liên đây đã giá lòng cháng mác, giái hán tình cám đáng nái đáng lúc nháng mà không hiáu tái sao chá mát phút yáu lòng đá sa chân. Nói thì nghe đác lám, nháng khi đáng chuyán thì...háng bát, cá Thoa cũng thá, khác gì đâu.

Thoa phân trán :

- Có nói gì thì nói, chúng ta phái nhìn nhán đã phán bái cháng con, phá vá hánh phúc gia đánh, đánh mát niám tin, lòng chung tháy trung trinh trong lúc cháng đáng bá đáy ái trong lao tù cái táo. Sángái há háng nhá chúng ta hôm nay không hán là ít, phái không Liên ? Thá hái phái do

tä đầu đã bị n thä chúng ta trä nên hä häng. Ngày xäa, Liên cũng nhä Thoa và nhä nhäng ngä i khác, chúng ta là nhäng con ngä i tä cách, đä c hä nh, tä trong gia đình đä n ngoài xã hä i. Ai cũng có cuä c säng tä t đä p, läng thiä n, mäu mä c. Đä t nhiên, vä n nä c tang thä ng, thay ngä i đä i chä, xã hä i xáo trä n, nhiäu loä n. Rä i tä đó đã thui näng chúng ta hä häng. Chính "hä n" là quä đä o hä n thù, mỗi trä ng xúc tác tä o đä u kiä n hä häng hä t thuä c chä a, Liên nghĩ đúng không ?

Thoa ngä ng nói, cä n ho kéo đä n ngä t ngä t khä n cä tiäng, mä t phä ngä i. Trä n khu kinh tä mä i vä đây lâu rä i, mà chäng sä t rét räng đä n hôm nay chä a đä t hä n, lâu lâu bä nh lä i hành hä Thoa. Liên đang nä m dài trên võng đong đä a qua lä i kä o kä t, đä u óc näng chäu theo täng lä i nói cä a Thoa và đang có nhäng suy nghĩ đäng thuä n vä i bä n.

Thoa gä ng gä o nói tiä p :

- Cuä c đä i chúng mình hä häng đáng chê trách. Bây giä cä m thä y thêm đä c cuä c säng ngày xäa nhäng làm sao có lä i đä c. Tuy nhiên, vä n có đa sä nhäng ngä i đàn bà bä n gan phä n đä u trä c cuä c säng khó khăn, tä n tä o sä m hôm nuôi con, nuôi chäng trong lao tù cä i tä o. Hä đã vä t thoát ra đä c nhäng cä m bä y thâm đä c trong mä t mä u mä c chä u đäng bä n bä i. Giä thì hä đã và đang đón nhä n nguä n hä nh phúc trong niä m vui tä hào đä tiä p đón chäng tä trä i tù cä i tä o trä vä, chä không phä i trä n lánh lo sä nhä chúng ta..! Chính hä là nhäng ngä i đàn bà Viä t Nam mä u mä c đáng đä c vinh danh và kính phä c. Chúng ta lä i thua kém hä ...tä i sao vä y ?...thä nghĩa là thä nào !?

Liên khuyên giä i :

- Chuyä n dĩ lä, có than trách cũng không làm đä c gì. Đä i chúng mình coi nhä chä m hä t. Mä y äng vä có thông cä m hiä u cho mình hay không là tùy mä y äng, ai biä t đä c.

Thoa đoán chäng :

- Nä u nhä các anh ä y thä c sä đã vä trong mä y hôm nay, đi tìm vä con nhà cä a không thä y có lä cũng vô cùng thä t väng chán chäng. Không biä t rä i ăn đâu, ä đâu. Liên có nghĩ là các ông läng sä c tìm bä n mình không nhä ?

Liên ngä i chä m đä y xì mä t tiäng lên mä t :

- Gä m..! lä i còn tä täng mä mäng cái nä i gì ? Thân phä n nhä hä t cát hä t bä i cuä i đäng tắm tä i, lä m lúc muä n sä đäng liä u thuä c ngä vänh viä n ngàn thu, vä y mà không đä can đä m...! Häng hä t !

Thoa nhìn bä n nguyệt dài :

- Thôi đi chä hai ä i, nghe mà ghê thä y mä ! Trong bao rä i ro vä n còn có cä may kia mà. Chä Liên có biä t không, chúng ta đã đánh mä t cä hä i đi Mä, tiä c thä t ! Anh em tù cä i tä o H.O 1, H.O 2 đã rä i khä i Viä t Nam đi đänh cä tä i Hoa Kä gä n năm rä i đä y. Các anh ä y vä thä nào cũng làm giä y tä xin đi, chä säng ä xä này chä u sao cho nä i vä i chúng nó. Vä y là mình tuä t đä c...rä i !

Liên cä i hä i hä i :

- Khéo nói không, chä còn bám víu vào đâu mà không tuä t...là cái chä c. Ngày trä c Viä t cäng vä a cäng chiä m miä n Nam, có nhäng ngä i đã tä ra thái đä không mä y thân thiä n đä i vä i thành phä n quân công cán chính chä đä cũ đang sa cä thä t thä, rä i bä hä t gä n vào tù không biä t ngày vä nên giá trä thân phä n cä a hä ngày càng sa sút rä räng đä n tä i tä. Bây giä thì mä i ngä i tä cä i tä o đä c thä vä lä i đä c vinh danh ngä ng mä rä t có giá, vô cùng hä p đä n. Miä n có ä trong tù tä ba năm trä lên là có quyä n xin đi đänh cä tä i Hoa kä, nhä t là các ông đä c thân, hoä c chä t vä, hoä c vä bä lä i là đä i täng luä n luä n đä c chiä u cä cä a phái nä chúng ta, Gä n đây đã có nhiäu träng hä p các ông đä c thân ghép các bà vào đä làm hä sä xin đi. Nhäng mà phä i có tiä n mä i đä c, vì các ông mä i đi tù vä đói rách, cä n tiä n chi phí và cũng cä n ngä i "đä đä n sä m tä i" vä i nhau.

Thoa hỏi khích bạn :

- Thì bạn có thích đi M không ?

- Thích chứ ! Đi M ai lại không thích, mà ch đi M Tho, M Thi n thì có. Nghèo r t m ng t i, ch ng chê con b , thân tàn ma d i mà c m m t ng t ng chuy n đầu đầu...bu n c i th t !

Thoa ngập dài m t m i, c m th y khó th , đ ng d y l ng th ng b c đ n c a s ch ng cánh li p c a lên, nhìn ra ngoài đ xua tan nh ng ng t ng t đ n ng trong lòng, buông lỏng tâm s :

- Th t chán cho cái đ i...tàn ph , ng c ng ch này ! Xã h i này đã h i đ i ta.

N ng bu i tr a gay g t chói chang. Tr i đ ng gió. Khí tr i oi b c. Thoa đ a m t ra h ng con đ ng đ t b i t xa. Đ t nhiên, Thoa chăm chú nhìn th y dáng ba ng i đang di chuy n trên đ ng đ t và m i lúc ti n v h ng căn nhà lá. Thoa càng nhìn h và m i lúc dáng đ p quen thu c nh g n g n đi vào trí nh . Thoa l m b m, không lý nào nh m l n. Thoa v i kêu Liên đ n đ cùng nhìn xem cho rõ.

Khi Liên đ n c nh Thoa thì ba ng i đã đi đ n g n h n. Liên th t lên b i h i xúc đ ng :

- Tr i...! Đúng r i ! không l ...

Thoa cùng tâm tr ng :

- Không th nào nh m l n. Anh Đ nh, Anh Th c, và c ch Thu n n a. Có l h đang tìm mình đó Liên i !

Ba ng i đang di chuy n trên con đ ng đ t ch còn cách căn nhà lá đ trăm th c. Liên s ng s hai tay ôm ng c ngó quanh qu n, toàn thân nh run b n lên :

- Làm sao bây gi ? Thoa ? Làm sao đây ? Tr i i ! Liên t i nh c quá ! G p anh y Liên không dám nhìn m t... Liên s l m !..Tr n đi Thoa...

Thoa cũng h i h p run r y lo l ng t t cùng, nh ng c tr n an b n :

- Bình tĩnh đã nào ! Không l m y ng chém gi t mình hay sao ? Đ ng h t ha h t h i nh v y.

- T i sao ch Thu n bi t nhà chúng ta mà đ n đ n đây h ?

Thoa không chú ý câu h i c a Liên. Ni m vui, n i nh , xen l n lòng lo s h i h p, n i t i m c c m t i l i qua 17 năm ngùn ng t xáo tr n tâm trí Thoa ng t ng t đ n nh mu n đ ng tìm. Nhìn dáng v c a ch ng v n còn nét trắng ki n oai hùng ngày x a, Thoa xót th ng ch ng vô vàn và càng chê trách thân ph n mình y u hèn h h ng. Thoa mu n n m tay Liên m c a ch y ra ngoài đ đón Đ nh và Th c, r i q u xu ng chân chàng t l i. Nh ng Liên gi ng l i :

- T t cái đã, đ coi m y ng t thái đ nh th nào.

Đ t l i, Liên kéo s p cánh li p c a s xu ng, r i đ ng t a l ng vào vách lá, hai tay ôm l y ng c th m nh, m t mảy tái tê lo s khi n cho Thoa c m th y th ng h i b n. Thoa không bi t ph i làm th nào nên cũng đ ng b nh v i Liên, ng n ng i nghĩ l i b n thân mình v i m t th xác ô u , hôi hám, m t tinh th n b c nh c, m t cu c s ng h h ng có đáng đ c ch ng yêu th ng quý tr ng không ? Thoa g n mu n b t khóc cho s x u h , nh c nh.

Thoa nghe rõ ti ng chân ng i đã đ n ngoài c a. Ti ng ch Thu n h i v ng vào :

- Có ai trong nhà không ?

Liên và Thoa nín th , ng ngáo đ ng ch t l ng. Cánh c a li p b t m , ánh sáng t ngoài lùa vào. Đ nh b c vào nhà r i đ n Th c. Hai ng i rảo m t nhìn m t vòng trong căn nhà ch t h p l m r i dán m t chăm chăm vào Liên và Thoa đang đ ng tiu ngh u e th n c nh vách lá trong góc nhà. Đ nh ti n ào t i bên Thoa ôm ch t v trong vòng tay và ti p theo Th c cũng cùng đ ng tác.

- Em Thoa...! anh đã v r i ! Em không m ng cho anh sao ?

Cùng lúc, Th c không nói năng v i ch m đ n ôm choàng ng i v yêu quý xi t ch t trong vòng tay th ng nh trong bao năm xa cách. Thoa ng c nhìn Đ nh v i đôi m t t đ m, gi ng nói

run råy läi täi :

- Anh Đänh...em mäng cho anh..! Nhäng em là ngäi đàn bà hä häng không vuông tròn thiên chäc làm vä làm mänh nhäng ngäi đàn bà khác trong lúc väng anh. Em xäu hä quá. Em không còn đáng đä anh yêu thäng quý träng nhä ngày xäa.

- Anh không quan tâm nhäng đäu em väa nói. Đänh xiät chät hai vai vä, nhìn đäm đäu i vào đôi mät thâm quäng täng säng näc mät cäa vä.

Thoa bät khóc, van xin :

- Anh tha täi cho em. Em xin läi anh. Anh tha thä cho em.

- Em không có täi. Em không có läi. Em vän là ngäi vä yêu quý mà anh häng thäng nhä trong 17 năm xa cách..!

- Nhà cäa tài sän tiêu tán. Con cái thät läc chät chäc. Thân em nhä nhäp, tinh thän bäc nhäc. Anh không ghê täm sao ?

- Đó không phäi là nhäng läi läm sai trái cäa em. Thoa äi, anh đã hiäu trän vän vän đä tä nhäng ngày còn ä trong tù mà anh không biät phäi làm thä nào. Anh nói, và em hãy hiäu cho anh. Anh quý män em. Anh yêu em ...yêu em...yêu läm Thoa äi..! em vän là vä cäa anh.

Đänh nhìn sang hai ngäi bän. Liên và Thäc đang thì thäm to nhä trong vòng tay thäng yêu và thät âu yäm. Đänh càng xiät chät Thoa trong tình thäng cäi mä gói trän nghĩa tình phu thä.

Thoa run råy tê đäi cängäi trong nä hôn say đäm cäa chäng trên đôi môi tràn trä hänh phúc :

- Mäi bäy năm xa cách, em đã hä häng chäa mät län đi thăm anh. Anh có giän em không ?

- Do hoàn cänh ngoài ý muän, anh không buäc em đäu đó. Đäu mong muän cäa chúng ta nhä n Trän phù hä chúng ta vän còn säng sót đä có ngày gäp nhau hôm nay. Nhäng gì đã mät mát trong chuäi ngày đen täi väa qua, thì hôm nay väi đôi bàn tay này chúng ta sä khäi đäu làm läi tät cä. Räi chúng ta đi tìm läi con chúng ta thät läc. Anh đä bän lĩnh đä xoay chuyän cuäc đäi. Em hãy tin vào anh. Dù gì em vän là vä yêu quý cäa anh. Thoa äi ! em nghe anh nói không ?

Thoa úp mät vào ngäc chäng läng nghe tiäng lòng thän thäc tänh pä đäp cäa hai quä tim tràn trä niäm vui mäi. Thoa xúc đäng :

- Xin cảm än ông Träi đã ban phäc cho em trong quäng đäi còn läi. Em cảm än anh đã tha thä cho em và anh đã mä läi cho nguän vui säng cäa em tä đây.

Trong lúc mäy ngäi bän gäp nhau mäng mäng täi täi sau bao năm xa cách, thì Thuän im läm län vào sau bäp väi giä xách đäng bánh trái đäc mang theo. Thuän näu näc sôi pha trà và trong im läng näng bày biän mäi thä lên chiäc bàn nhä. Công viäc väa xong, Thuän lên tiäng vui đùa :

- Xin mäi...quý thäc khách. Nào...! em män phép chä nhà mäi các anh các chä quây quän läi đây uäng trà mäng ngày sum häp.

Väa lúc có tiäng nói cäa Thäc giäc :

- Thôi chä...có gì chúng ta sä giäi quyät sau...chuyän còn dài. Hôm nay là ngày vui sum häp.

Đänh và Thoa räi tay nhau nhìn sang hai ngäi bän cäi vui vä. Thäc, Liên näm tay cùng đän gän Thuän, Đänh, Thoa näi tiäp.

- Xin läi chä Thuän. Em cảm än chä. Lâu läm em mäi gäp đäc chä, läi còn mang theo bánh trái trà lá. Sao chä Thuän biät nhà mà đän väy ?

Đänh đä läi :

- Phäi mät hai ngày đi dò häi, chä Thuän mäi tìm ra.

- Nhä chä Häng chä cho biät. May quá ! Thuän giäi thích. Đáng lä hôm nay chä äy cũng đän đây nhäng räi bä bän.

Thoa kéo tay Đänh ngäi xuäng cänh đäu giäng kê gän chiäc bàn nhä đang bày các món ăn räi kä :

- Hai anh còn nhä chä Häng khäng, vä cäa thiäu tá Quang bä chät trong träi tù ngoäi Bäc häi năm 85 đó. ä nhà, chä bä tên chä täch Phäng dä dä häm hiäp ép làm vä bé, chiäm đät tài sän nhà cäa xe cä räi xô đäu i chä ra khäi nhà xä bä xäc bäc, quá ä là thäm thäng chäng khác gì chúng em đây. Em còn nhä lúc anh Đänh väa đi tù, em và chä Häng rä nhau buôn bán xăng däu bä bän quän lý thä träng rät bät chäy hät häi, mät toi cä vän liäng. Giä nghĩ đän thäy còn sä muän chät.

Liên rút näc trà ra täng ly, than thä :

- Em cũng nhä chä Thoa, chä Häng và nhäng ngä i đàn khác mà em biät đäc, chúng em luôn luôn gìn giä lòng mình, ý tä chäng mäc mäi chuyän trong cuäc säng khó khăn khi väng xa chäng väy mà vän bä sa cä hä häng.

Nghe hai bän cäi mä tâm sä, Thuän góp thêm :

- Sän nghe chä Liên, chä Thoa nói em mäi nói là em thäy nhiäu ông chäng đi tù, vä ä nhà träc cä sau gì cũng bä bän chúng dä dä chiäm đät đä mäi cách. Nhiäu ngä i bä nhä väy chä không phäi ít. Không nói chi đâu xa, ngay trong Phäng em ä đäm cũng hän chäc ngä i. Tuy nhiên, vän còn nhiäu đàn bà "cäng cäa" läm mäi thoát khäi cäm bäy. Xä häi träc năm 75 đâu đã có tình träng băng hoäi đän nhä thä.

Thoa mäm cä i nhìn bän :

- Em khen ngä i chä Thuän. Chä là mät trong sä ngä i đàn bà "cäng cäa"nhä chä väa nói đó, rät đáng khâm phäc.

Thuän thú nhän :

- Häi träc em cũng bä tên Träng Công An Phäng bám sát và dä dä bäng mäi cách, nhäng em hät säc lä läm. Lúc nào hän giä trò là em mäng xä i xä chäng sä, chäng ngán gì cä. Hän đäm ra thù ghét räi häm däa tìm cách này cách khác häm häi em. Em chä sä đánh liäu, cuäi cùng hän mäi "rät đäi".Tuy väy, em vän ngä m ngä p lo säng ngày đêm, đâu phäi chä tên Träng công an Phäng mà còn nhäng tên khác cä đeo theo tán tänh quyät chiäm thä xác cäa mình cho bäng đäc. Khä tâm läm. Em cä phät lä làm ngä, giä câm giä đäc. May mà năm ngoäi anh Hòa cäa em bä tù ngoäi Bäc đäc thä vä em mäi bät đäu yên tâm trong cuäc säng.

Thuän häp ngä m trà, tiäp läi :

- Em nghĩ, có ä trong hoàn cänh äy mäi thäm sâu näi khä tâm ê chä cäa ngä i đàn bà träc cái cänh mà có thä nói là mät sä quäy phá huä hoäi gia phong và lòng chung thäy cäa nhäng ngä i đàn bà có chäng đäng bä giam cäm đäy äi trong lao tù cäi täo Cäng sän.

Ngä i läng nghe nhäng trao đäi cäa ngä i thân, Thäc väi lên tiäng:

- Nhän xét cäa chä Thuän rät ä là chính xác. Anh em chúng tôi tuy ä trong tù, tuy xa cách nhäng hiäu rät rõ täng chi tiät sä viäc nhä tin täc bên ngoài nhät là tin täc cäa các gia đänh thăm nuôi chuyän vào. Biät rät rõ và biät täng gia đänh mät. Chúng tôi hät säc cäm phän träc quä kä vô cùng thäm đäc, quá ä là hän hä cäa chúng đäng bäa giäng vä con cäa anh em chúng tôi ä nhà väi mäc đäch là phá nát gia cäng và chiäm đät vä con cäa nhäng ngä i thuäc chä đä cũ đäng bä chúng cäm giä trong lao tù cäa chúng.

Liên nhìn chäng häi häp, häi nhanh :

- Nhä väy là anh cũng đã biät rõ ràng mäi sä gì đã xäy đän cho em phäi không, anh có chä trách em không ?

Thäc triäu män nhìn vä :

-Biät rät rõ nhäng anh không trách cä mà càng xót thäng cho em vô cùng. Anh em trong tù đäng mät lòng nhä thä. Vän đä hôm nay là cũng do mät phän läi không chu toàn trách nhiäm cäa bän anh.

Đänh tiäp läi nói thêm :

- Bị t đ& c m& u mô thâm đ& c c& a đ& ch, anh em chúng tôi đã có m& t k& t lu& n đ& ng nh& t và m& t chu& n b& tinh th& n nh& p cu& c. Chúng tôi không oán trách gì n h& n v& con, trái l& i càng xót th& ng vô cùng, luôn luôn c& u xin m& i s& an bình đ& đ& c sum h& p mà tái t& o l& i gia đình. Chúng tôi tha th& nh& ng x& u xa mà v& con đã v& ng ph& i b& i đó là do nguyên nhân t& m& t ch& đ& b& n th& u t& o nên...ngo& i tr& m& t thi& u s& nh& nào đó vì ham mê bã danh l& i v& t ch& t quay l& ng tr& m& t v& i ch& ng, đ& ng l& o trong chi& n đ& ch t& o nhi& u lo& n bằng ho& i xã h& i c& a chúng. Thu& n c& i vui v& trong nhi& t tình đ& y xúc đ& ng :

- Hoan hô các anh v& i t& m lòng bao dung và cao c& đ& i v& i ch& em chúng tôi đã và đang là n& n nhân và cũng chính là nh& ng ch& ng nhân cho m& t th& m h& a b& sa l& y trong q& y k& thâm đ& c do cái g& i là "m& t ch& đ& u vi& t" tác đ& ng. L& y Tr& i, xin cho th& h& mai sau thông c& m nh& ng tình ti& t và xóa đi "nh& ng h& t b& i đ& i " đã làm v& n đ& c truy& n th& ng luân lý và đ& o đ& c t& t đ& p c& a ng& i Vi& t Nam.

Th& c nâng ly trà nóng, vui v& :

- Xin chúc m& ng ngày vui sum h& p. Con đ& ng đi t& i còn vô s& vi& c ph& i làm đ& gi& i thoát quê h& ng, làm l& i cu& c đ& i m& i ng& i trên n& n t& ng gia đình, an bình xã h& i trong bao đ& tính đ& y gian lao th& th& ch& đ& i. Nào ! chúng ta hãy vui lên đ& t& y xóa nh& ng âm u đen t& i đang vây hãm chúng ta.

M& i ng& i đ& ng thanh cùng chúc m& ng trong ánh m& t tràn tr& ni& m tin cho m& t t& ng lai t& i sáng Đ& t N& c đang ch& đ& i...!

Tháng 11/2000

Nguyễn Th& Hoàng